

בהוקרה מתנועת המושבים בישראל

המייסדים

רמות | 1969

מושב רמות - מסקופיה למשולשים, מהמשולשים למושב, התחלה של מעברים

בגרעין הראשון היו עמרם מזור, דודו גולדשטיין, שלמה צור (ציפר) וכן דודו שפיר שהגיע לאחר השחרור מהצבא ורפי גולן לאחר שסיים את עונת קטיף הכותנה בגזר. שבועיים גרו במושב גבעת-יואב. כינתיים שיפצו מבנה במחנה צבאי סורי סמוך, סקופיה, ועברו אליו. נוספו חברות וחברים, שופצו מבנים נוספים ומושב רמות התארגן כ"מושבוץ" במשך כשנתיים במחנה סקופיה. בשטחי המורדות המערביים של דרום גולן גידלו שום, בצל, פלפל, עגבניות.

מי היו הראשונים בסקופיה: עמרם ויעל, ציפר ונורית, רפי דודו וגרי, עירית, דליה ותלי, יאיר ז"ל ופנינה, נחי ובתי, דודו וסימה, יוש מגן ז"ל, מאיר סרי ז"ל, רו, צביקה, אורי פלג, דוד שני, דני וספי חנה ומושיקו, רחלי ודודו ורבים אחרים שבאו ועזבו. מהם נזכיר את אילנה הטבחית שטעם בישוליה נודע בגולן. דני קריצמן עוודד וסייע ותמך לאורך כל הדרך. חברי מושבים ותיקים באו לעזור. נולדו ילדים ראשונים, טל עמיחי, שרון צור, מיכל גולדשטיין וגיא ראובני.

מהחלטות אספה:

8.10.1969: "אם אדם נרדם בשמירה נרשמת לו שבת." "מיטווחים לא עושים בשטח המשק".

5.3.1970: "ציאת חברים - צריך להודיע למרכז המשק על כל יציאה, אפילו לגבעת יואב".

27.8.1970: "התעוררה בעייה של נסיעות בודדים לדיסקוטק בטבריה בערבי שבת. כל נסיעה לטבריה תעבור אישור המזכירות".

כעבור שנתיים, באביב-1971, לאחר ליל הסדר עברו החלוצות והחלוצים לשוב הזמני-הקבוע, לבתים המשולשים מעל שטחי החקלאות. התכנית הייתה שבעתידי יהפכו בתים אלה לכפר נופש. ואכן, לאחר המעבר לבתי הקבע ולאחר שהמשולשים שימשו כישוב זמני ל"עליה 70" לפני המעבר לאניעם, הם הפכו לכפר נופש. היום המשולשים האדומים כבר אינם אבל מלון רמות קיים. בתקופת ה"משולשים" הצטרפו משפחות נוספות, בני קיבוצים מעמק הירדן, בני נהלל ואחרים. ב-20.5.1972 נפתח גן ילדים ראשון... התמעטו הרווקים והתרבו המשפחות.

19.4.1973: "הוחלט לפרק את המטבח ולאכול בבתים. בעקבות סגירת המטבח הוחלט לפתוח צרכניה. התקציב - 130 ל"י לחבר, 35 ל"י לילד".

עבר זמן, חלק מהגברים החלו לחזור משרות צבאי במלחמת יום הכיפורים, ישוב הקבע הלך ונבנה. בסוף 1973 עברו לבתי הקבע במושב. ה"מושבוץ" הפך למושב עובדים בעזרתו של חגי בנימיני מנהלל.

תחילה היו במושב שכונות על פי "גילדות" מגדלים: "שכונת ההודים", "שכונת הרפת", "שכונת הדיר", "שכונת עובדי ציבור". בשנים הראשונות גידלו כולם בננות, אבטיחים, מלונים וילדים. השנים חלפו, הענפים התחלפו, הילדים גדלו.

היום (2016) ברמות 74 משקים ותוכנית להכפלת מספר הנחלות, כ-175 משפחות, חלקן הגדול בני המושב. בשטחים - מטעי מנגו, פרדסים (אשכוליות, פומלות, אור), 2 רפתות, 3 מסעדות, עשרות בתי-נופש ובעיקר ארבעה גני ילדים הומים ושמחים. המידע נאסף ונערך ע"י דפנה ודורון.

תנועת המושבים בישראל. שומרים על המרחב הכפרי. שליחות לאומית שהיא זכות

